

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๗๕-๑๘๐/๒๕๖๐

ศาลปกครองอุบลราชธานี
ศาลจังหวัดกันทรลักษ์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ศก ๑๔๑๒ เฉพาะส่วนที่ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า ออกทับที่ดิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ยื่นหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ปักหลักเขตที่ดินรุกเข้าไปในแนวเขตที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินและตามหลักฐานแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ศก ๑๔๑๒ เฉพาะส่วนที่ออกทับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ แต่การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิยึดถือครอบครองทำประโยชน์ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันเป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม